

messe blev vedtagen, da der saa vilde være Love, der paa en vis Maade være udelukkede; det giver jeg Ministeren Ret i. Jeg skal endvidere gjerne indbrømme, at Ministerens Udtalelser om Betydningen af Tilføielsen forekomme mig at indeholde deels en Anerkjendelse af denne Skjælnelse, hvorved Bevillingen vilde stee i Finantsloven og Bevillingsformen i den enkelte Lov, hvor den først kan gives, og deels en Anerkjendelse af det Udfælsige i, at ingen som helst Udgift udenfor Finantsloven bevilges uden Hensigt til en bestemt Regnskabsconto eller eventuelt uden Skabelse af en ny Regnskabsconto ved Opførelse af en Sum. Jeg siger, at disse Udtalelser af Ministeren væsentlig ere, hvad jeg kunde vente, og haabe opnaaet ved at stille Ændringsforslaget, men jeg betragter dog Sagen som havende den Betydning, at jeg ikke nu vil erklære, om jeg for mit Vedkommende frafalder Ændringsforslaget, medmindre Ministeren udtrykkelig vil gjentage sin Opfordring dertil. Dersom Ministeren endnu ønsker, at Forslaget under Nr. 29, 2 tages tilbage, saa skal jeg for mit Vedkommende gjøre det, men jeg beder bemærket, at flere Medlemmer af Udvalget ere enige i Forslaget. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at de andre Medforslagsstillere ved ikke at gjøre Indsigelse derimod, ved ikke at gjenoptage Forslaget, ville anerkjende, at det er taget tilbage.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg skal med Fornøielse gjentage min Opfordring til den ærede Rigsdagsmand om at tage Ændringsforslaget under Nr. 29, 2 tilbage.

Oppermann: Jeg tager Forslaget tilbage.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har altsaa taget Forslaget under Nr. 29, 2 tilbage, men jeg veed ikke, om de andre Medlemmer af Mindretallet ere enige heri, og jeg maa derfor opfordre dem til, hvis de ikke tiltræde deres Medforslagsstillers Erklæring, da at høre sig (Ophold). Da Ingen hører sig, vil jeg saaledes betragte Forslaget som taget tilbage af Forslagsstillerne, og jeg skal derefter spørge, om andre Medlemmer optage det.

(Ophold.) Da Ingen optager Forslaget, er de altsaa bortfaldet.

Fischer: Jeg vil tilstaae, at jeg ikke ret forstaaer den Bægt, den første ærede Taler lægger paa denne Sag. Han har nu gjentagne Gange udtalt, at det var en Sag af stor Betydning; men dersom Noget, førend den ærede Rigsdagsmand talte, havde spurgt mig, hvilken Bægt han vilde lægge paa denne Sag, vilde jeg have svaret: den vil være ham ganske ligegyldig. Den ærede Rigsdagsmand pleier nemlig at sige: „Jeg seer ikke saa nøie paa, om Noget stiles frem saaledes og saaledes, jeg bryder mig ikke om, hvorledes man motiverer en Sag, naar jeg kun faaer den“, og jeg vilde derfor have antaget, at den ærede Rigsdagsmand i dette Tilfælde vilde have sagt: „Lad os behandle denne Sag saa simpelt som muligt, lad os vise, at vi ere fornuftige og besindige og kun bryde os om Tinget selv; lad os see paa denne og ikke paa Andet og derfor opkaste det Spørgsmaal: „hvor stor er den finantstielle Betydning af det, hvorom der her strides; blive Kongeriget's Finanser 4 p rigere, enten vi gaae den ene eller den anden af de Veie, vi her kunne gaae?“ Svaret derpaa er efter min Overbeviis nei; Finanterne blive ikke 4 p rigere, enten vi følge den ene eller den anden af de forskjellige Veie, som her ere bragte paa Dm-tale. Det Spørgsmaal, som vi forhandle, er jo det: hvorledes der i formel Henseende skal forholdes med de Udgifter, der foranlediges ved Love, som i en Sessions Løb vedtages, og som have finantstiel Betydning, idet de føre Udgifter med sig. Begynder man nu med at henholde sig til Grundlovens Bestemmelse, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har sin Hjemmel i Finantsloven, saa ere vi da vel komne bort fra at forstaae denne Bestemmelse ganske strengt efter Ordene. Vi have allerede længe vedtaget Tillægsbevillinger, som i Virkeligheden ere uforenkelige dermed; vi have endvidere ved Afgjørelsen af Statsrevisionens Substillinger taget mangfoldige Beslutninger, der staae i Strid med en streng Fortolkning heraf. At bruge disse Ord for deraf ligefrem at ulede den Fremgangsmaade, der bør følges med Hensyn